

Η Μαύρη Θάλασσα και ο μύθος της

**Ο κατακλυσμός, ο Νώε, ο Δευκαλίωνας και το Έπος του
Γκιλγκαμές!**

Είναι γεγονός ότι σε κάθε σχεδόν πολιτισμό που εμφανίστηκε ποτέ στη Γη υπάρχει ένας θρύλος για έναν κατακλυσμό που συνέβη στα παλιά εκείνα χρόνια και ξεκλήρισε την οικουμένη.

Οι λεπτομέρειες ποικίλουν αλλά η βασική πλοκή παραμένει η ίδια: η πλημμύρα αφανίζει τους πάντες εκτός από λίγους και εκλεκτούς.

Η βίαιη πλημμύρα που εξαφανίζει λοιπόν οργανωμένες κοινωνίες διαπερνά τη μυθολογία εκατοντάδων κυριολεκτικά πολιτισμών, από τη Μέση Ανατολή και την Αμερική μέχρι την Ινδία, την Κίνα και τη Νότια Ασία, για να αναφέρουμε μερικά μόνο.

Οι ακαδημαϊκοί έχουν μάλιστα εντοπίσει στους αναρίθμητους μύθους ομοιότητες που δεν μπορούν να αγνοηθούν: μελετώντας περισσότερες από 200 αντίστοιχες ιστορίες κατακλυσμού, ο ερευνητής James Perloff παρατήρησε ότι η ιδέα της πλανητικής πλημμύρας παρατηρείται στο 95% των λαϊκών παραδόσεων, οι άνθρωποι σώζονται με τη βοήθεια καραβιού στο 70% εξ αυτών, ενώ στο 57% οι επιζώντες βρίσκουν καταφύγιο πάνω σε βουνό.

Και βέβαια η πιο προβεβλημένη ιστορία δεν είναι άλλη από τη βιβλική αναφορά στον Νώε και την Κιβωτό του, με τη θεϊκή μήνη να

αναγνωρίζει τη φαυλότητα της ανθρωπότητας και να αποφασίζει να καταστρέψει όλη την πλάση, χαρίζοντας τη ζωή στον Νώε, την οικογένειά του και τα ζώα που επιβίωσαν μέσω της Κιβωτού για να ανασυστήσουν τη ζωή στον πλανήτη.

Ακόμα παλιότερο από τον θρύλο της βιβλικής Γένεσης είναι το βαβυλωνιακό έπος του Γκιλγκαμές, η ιστορία ενός βασιλιά δηλαδή που ξεκινά ένα συναρπαστικό ταξίδι για να βρει το μυστικό της αθανασίας, όταν και συναντά στο διάβα του τον Utnapishtim, που είχε επιβιώσει από τον κατακλυσμό που στάλθηκε στη Γη από τους θεούς: προειδοποιημένος από τον Enki, τον θεό του νερού, ο Utnapishtim κατασκεύασε ένα καράβι και έσωσε έτσι οικείους και φίλους, καθώς και ζώα, τεχνίτες και πολύτιμα μέταλλα.

Μπορεί να σε ενδιαφέρουν

[ΕΥΔΑΠ: Νερό υψηλής ποιότητας από τη βρύση μας και έργα πνοής σε όλη την Αττική«Χρυσή» η INALAN για την πιο «πράσινη» οπτική ίνα!](#)

Οι αρχαίοι Έλληνες και κατόπιν οι Ρωμαίοι μεγάλωναν με τον μύθο του Δευκαλίωνα και της Πύρρας, οι οποίοι έσωσαν ό,τι άξιζε να σωθεί από τη μανία του Δία που στράφηκε κατά της ανθρώπινης διαφθοράς.

Ιρλανδικές λαϊκές παραδόσεις κάνουν λόγο για τη βασίλισσα Cesair και την αυλή της, που αρμένιζαν για 7 ολόκληρα χρόνια για να αποφύγουν τον πνιγμό, όταν οι ωκεανοί κατάκλυσαν τη χώρα. Και βέβαια οι πρώτοι ευρωπαίοι εξερευνητές της Αμερικής δεν θα μπορούσαν να μη μείνουν με το στόμα ανοιχτό όταν άκουσαν τους αντίστοιχους θρύλους των ινδιάνων που παραήταν κοντά στη βιβλικό

χρονικό του Νώε, κάνοντας το ισπανικό ιερατείο να οσμίζεται δράση του Σατανά: θεώρησαν δηλαδή ότι ο Διάολος είχε φυτέψει στα μυαλά των γηγενών τέτοιες ιστορίες για να τους μπερδέψει και να χάσουν τον δρόμο τους!

Τι σχέση όμως μπορεί να έχει η Μαύρη Θάλασσα με τους μύθους του κατακλυσμού; Πολύ στενή, αν πιστέψουμε τη θεωρία...

Η θεωρία

Οι γεωλόγοι William Ryan και Walter Pitman του Πανεπιστημίου Κολούμπια διερωτήθηκαν λοιπόν στα τέλη της δεκαετίας του 1990 τι μπορεί να εξηγήσει τη σχεδόν οικουμενική επικράτηση του μύθου του κατακλυσμού. Τι υποστηρίζουν; Ότι καθώς η Εποχή των Παγετώνων έφτανε στο τέλος της και οι παγωμένοι όγκοι έλιωναν, ένα τείχος νερού ξεχύθηκε από τη Μεσόγειο στη Μαύρη Θάλασσα!

Στην Εποχή των Παγετώνων λοιπόν, ισχυρίζονται οι δύο επιστήμονες, ο Εύξεινος Πόντος ήταν μια απομονωμένη λίμνη που περιβαλλόταν από εύφορα εδάφη. Κάπου 12.000 χρόνια πριν, κοντά στο τέλος της Εποχής των Παγετώνων, η θερμοκρασία της Γης άρχισε να αυξάνει, με τα τεράστια κομμάτια πάγου που κάλυπταν όλο το Βόρειο Ημισφαίριο να λιώνουν προοδευτικά. Ως αποτέλεσμα, οι θάλασσες γέμιζαν νερό.

Φτάνοντας στα 7.000 χρόνια πριν, η επιφάνεια της Μεσογείου υδριογκώθηκε, με το παραπανίσιο θαλασσινό νερό να βρίσκει διέξοδο προς τα βόρεια, στο μέρος που είναι σήμερα η Τουρκία. Διοχετευμένο λοιπόν μέσω των Στενών του Βοσπόρου, το νερό χτύπησε τη Μαύρη Θάλασσα με ορμή 200 φορές παραπάνω από τη μανία των Καταρρακτών του Νιαγάρα! Η στάθμη της πάλαι ποτέ λίμνης ανέβαινε κατά 15 εκατοστά την ημέρα, με τα παράκτια εδάφη να χάνονται για πάντα κάτω από το νερό.

Καταγραμμένη στη μνήμη των κατατρομαγμένων επιζώντων, η ιστορία της πλημμύρας πρέπει να πέρασε στις επόμενες γενιές, με τον χρόνο να προσθέτει και να αφαιρεί χαρακτηριστικά, καταλήγοντας τελικά στον μύθο του Νώε και τις άλλες παραδόσεις της Μέσης Ανατολής. Αυτό τουλάχιστον ισχυρίζεται η ερευνητική υπόθεση...

Η αναζήτηση

Ο θαλάσσιος βιολόγος Bob Ballard χτενίζει τον πυθμένα της Μαύρης Θάλασσας αναζητώντας απομεινάρια αρχαίων οικισμών, γεγονός που θα επιβεβαιώσει την υπόθεση ότι μια κατακλυσμιαία πλημμύρα χτύπησε την περιοχή 7.000 περίπου πριν, η οποία έμελλε να αλλάξει το τοπίο καθοριστικά και να οδηγήσει προοδευτικά στην ανάπτυξη του μύθου του Νώε.

Αν η υπόθεση έχει έρεισμα στην πραγματικότητα, τότε ίχνη ανθρώπινης δράσης πρέπει να κείτονται στον βυθό του Εύξεινου

Πόντου. Κι αυτό ακριβώς έδειξε αποστολή του 1998, παρουσιάζοντας μια σειρά από ενδείξεις που προδίδουν ανθρώπινη δραστηριότητα.

Η εξερευνητική αποστολή του ίδιου του Ballard το 1999 αποκάλυψε μια υποθαλάσσια -πια- κοιλάδα ποταμού αλλά και μια αρχαία ακτογραμμή, στην οποία βρέθηκαν ταυτοχρόνως απολιθωμένα κελύφη από μαλάκια τόσο της θάλασσας όσο και του γλυκού νερού, την ίδια ώρα που η χρονολόγηση με άνθρακα φαίνεται να υποστηρίζει τη θεωρία της λίμνης που κατακλύστηκε από θαλασσινό νερό 7.000 χρόνια πριν. Ταυτοχρόνως, εντοπίστηκε και φυσική παρουσία ανθρώπου, μέσω οικοδομημάτων της Εποχής του Λίθου και πρώιμων εργαλείων.

Οι έρευνες συνεχίζονται πλέον περνώντας στο επόμενο επίπεδο: ο Ballard και η ομάδα του χρησιμοποιούν σόναρ και τηλεκατευθυνόμενα

οχήματα «χτενίζοντας» τη Μαύρη Θάλασσα για ίχνη ανθρώπινης δράσης, όπως κτίρια, καράβια και κεραμικά...

Την ώρα λοιπόν που φτάνουμε ολοένα και κοντύτερα στο να καταλήξουμε αν έγινε πράγματι οικουμενικός κατακλυσμός στη Γη, αντιμετωπίζουμε το ενδεχόμενο μελλοντικών κολοσσιαίων πλημμυρών. Οι καταστροφικές πλημμύρες απειλούν σήμερα τη ζωή ενός δισεκατομμυρίου ανθρώπων, με τον ΟΗΕ να εκτιμά ότι ο αριθμός θα ανέρθει στα 2 δισ. μέχρι το 2050: ο συνδυασμός της κλιματικής αλλαγής, της αποψίλωσης των δασών, της ανόδου της στάθμης της θάλασσας και της αύξησης του παγκόσμιου πληθυσμού ρίχνει τη σκιά του στο ίδιο το μέλλον της ανθρωπότητας...

Δείτε εδώ όλα τα αφιερώματα της ενότητας